

Близнюк, Юлія. "Усі трюки робимо без каскадерів" [Текст] : [зйомки фільму "Чорний ворон" за романом українського письменника Василя Шкляра, мешканця Деснянського району] // Газета по-українськи. – 2018. – 18 груд. (№ 97). – С. 16 : фот.

<https://gazeta.ua/articles/culture-newspaper/usi-tryuki-robimo-bez-kaskaderiv/875372>

"Усі трюки робимо без каскадерів"

— Минуло майже століття, а ми й досі наступаємо на ті самі граблі, — каже режисер **Тарас Ткаченко, 43 роки**. Знімає історичну драму "Чорний Ворон" за мотивами роману Василя Шкляра.

10 листопада одну зі сцен стрічки фільмували на території покинутого лікero-горілчаного заводу у Києві.

1922-й. Колишній старшина армії Української Народної Республіки Іван з позивним Чорний Ворон очолює загін повстанців на Черкащині, бореться з більшовиками, за сюжетом.

На подвір'ї заводу налаштовують світло. Чекають, доки стемніє. Сцена зі збройним повстанням отаманів — нічна. На фасаді будівлі висять транспаранти з більшовицькими гаслами. Реквізитори заносять рядна з сіном усередину. На цегляних стінах старого цеху облуплюється синя фарба. Це буде приміщення Лук'янівської в'язниці.

— Тут знімаємо сцену, у якій полонених українських отаманів змушують покаятися перед радянською владою, — пояснює Ткаченко. — Чорний Ворон приїжджає до в'язниці, щоб визволити побратимів. Між повстанцями та червоноармійцями зав'язується бій. Епізод є кульмінацією стрічки. Фільм показує, що з ворогом компроміс неможливий. Є така приказка: якщо підеш на ганьбу, щоб

уникнути війни, отримаєш і ганьбу, і війну. Події столітньої давнини перекликаються з тим, що маємо зараз. Це і російська окупація, і намагання працювати обманом, і методика чекістів сіяти серед українців недовіру, взаємну підозру, упроваджувати подвійні стандарти, дискредитувати боротьбу.

Більшість героїв фільму і книжки мають реальні прототипи. Їхніх фотографій не залишилося. Тому акторів підбирав за типажем, характером, а не за портретною схожістю. Повстанців з позивним Чорний Ворон було п'ятеро. Наш списаний з отамана Івана Чорноусова. Інформації про нього збереглося буквально на кілька рядків.

Актори репетирують у верхньому одязі. Приміщення не опалюється, температура опустилася до -1 градуса.

— Напоминаю: говорить кратко, — каже повстанцям один із чекістів. — Никаких изменений по тексту. Рас-каиваемся, потом куплет "Интернационала" и уходим со сцены.

— Знімаємо утеплення з акторів, — каже режисер у гучномовець перед початком зйомок. Ті залишаються у самих сорочках.

Виконавець ролі Чорного Ворона **28-річний Тарас Цимбалюк** у перерві між дублями їсть канапку з сиром. Вдягнений у полотняну сорочку, довгий синій жупан петлюрівця.

— Сьогодні і фехтуємо, і б'ємося, — розповідає Цимбалюк. — Трюки виконуємо самі, без каскадерів. Найдовше знімали сцену, коли після місяця розлуки Іван зустрічає дружину Тіну. Вона весь цей час не знала, чи

живий її чоловік. Епізод відзнято майже без реплік. Емоції передано поглядом. З акторкою Ксенією Даниловою такої взаємодії намагалися досягти протягом 6 годин.

Про наших героїв варто писати книжки, знімати фільми. Тим паче, що висвітлення періоду історії визвольних змагань 1920 років було тривалий час під заборонаю. Мій батько — історик і філолог за освітою. З дитинства вчив мене цікавитися минулим. Після того, як затвердили на роль, видав мені купу книжок, щоб краще підготувався.

Актор **Олексій Тритенко, 37 років**, курить у черзі до гримерки. Вбраний у шкіряну куртку, червоне галіфе і офіцерський кашкет із зіркою. Грає ворога Чорного Ворона — чекіста Птіцина.

— На головну роль навіть не пробувався, — зізнається Тритенко. — Грати негативні персонажі цікавіше. Позитивний обмежений рамками моралі. Поганий може робити що завгодно, бути будь-яким. І виправдання тому — що він зараза.

Одного з отаманів Івана Деркача грає актор **Остап Дзядек, 29 років**

— Без таких людей, як мій герой, може, я б і не жив зараз, — каже Дзядек. — Приблизно у ті ж роки, коли відбуваються події фільму, вбили мого прадіда. Бабця розповідала, що він пішов у сусіднє село і не повернувся. Його тіло так і не знайшли. Усі розуміли, що з ним сталося. Вважав себе справжнім українцем. А такі були найстрашнішими ворогами для радянської влади.

Знімальний процес триває з 15:00 до 2:00.

До Києва зйомки "Чорного Ворона" проходили

у Тальному на Черкащині, в Переяславі-Хмельницькому та селі Велика Бугаївка на Київщині.

Дату виходу стрічки в прокат у кінотеатрах України поки що не називають.